

Folketingets Erhvervs-, Vækst – og Eksportudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

29. oktober 2018

Besvarelse af spørgsmål 5 alm. del stillet af udvalget den 3. oktober 2018 efter ønske fra Pelle Dragsted (EL).

ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere artiklen: ”Sidste udkald: Politikerne må redde den danske realkreditmodel” i Økonomisk Ugebrev 29/2018 og redegøre for regeringens syn på at give realkreditinstitutterne fritagelse fra MiFID II.

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr. 10 09 24 85
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

I artiklen problematiseres det, at låntagerne ikke længere har en umiddelbar adgang til at få udbetalt deres realkreditlån i obligationer. Der henvises til anbefaling 16 i Konkurrencerådets rapport om konkurrenceforholdene i realkreditsektoren.

Markedet for realkreditobligationer er i dag sådan, at realkreditinstitutterne ofte samler og sælger nye realkreditobligationer for minimum 10-20 mio. kr. Det sker, fordi investorerne efterspørger store og forudsigelige positioner ad gangen og på bestemte tidspunkter. Som konsekvens heraf er obligationshandelen ofte allerede gennemført på det tidspunkt, hvor låntager optager sit realkreditlån, og låntageren bliver dermed i disse situationer ikke part i obligationshandelen.

Penge- og realkreditinstitutternes værdipapirhandelsaktiviteter i forbindelse med fx udbetaling af realkreditlån er som udgangspunkt underlagt krav i MiFID II og MiFIR, hvis de i forbindelse med aktiviteterne yder investeringsservice. Hvis kunderne ikke får råderet over obligationerne bag realkreditlånet, vil der ikke være tale om en værdipapirhandelsaktivitet mellem kreditinstituttet og kunden, og dermed er MiFID II/MiFIR ikke relevant.

Nogle institutter giver allerede i dag mulighed for, at kunderne kan få råderet over obligationerne, og i de tilfælde, hvor muligheden benyttes, er denne værdipapirhandelsaktivitet omfattet af krav i bl.a. MiFID II.

Hvis låntager optager sit lån i et institut, hvor der tilbydes råderet over obligationerne, vil det *på den ene side* kunne øge konkurrencen på gebyrerne ved lånoptagelse.

På den anden side er det komplekst og forbundet med usikkerhed for den enkelte låntager at forestå en obligationshandel selv. Konkurrencerådet anfører da også i sin rapport ”Konkurrencen på realkreditmarkedet” fra august 2017 (side 195), at det er tvivlsomt, om den typiske låntager vil gøre brug af en mulighed for råderet over obligationerne.

Usikkerhederne for forbrugerne vil især knytte sig til spørgsmål om, hvordan man afhænder obligationerne, til hvem og til hvilken pris. Forbrugere, der selv forestår obligationshandel, skal desuden forholde sig til, hvem man skal gå til, hvis man ikke kan afhænde obligationerne til den forudsatte kurs og dermed håndtere, at der ikke er mulighed for kurssikring osv. Forbrugerne vil således ikke være omfattet af den samme sikkerhed for værdien af obligationerne, som når et realkreditinstitut forestår obligationshandlen.

Det er vurderingen, at usikkerhederne for forbrugerne ved selv at forestå obligationshandel er store i forhold til forslaget eventuelle positive effekter for konkurrencen. Det kan dog være hensigtsmæssigt, at der skabes mere gennemsigtighed om, i hvilke tilfælde, det er muligt at få udleveret obligationerne.

Som opfølgning på Konkurrencerådets anbefaling blev partierne i den finansielle forligskreds derfor enige om, at det skal oplyses til kunden, om der er mulighed for udlevering af realkreditobligationer og, hvis det er tilfældet, hvilke risici der kan være forbundet hermed i forbindelse med salg m.v. af obligationerne. Dette vil blive præciseret i den kommende bekendtgørelse om god skik for boligkredit, som netop er sendt i offentlig høring. Bekendtgørelsen forventes at træde i kraft den 1. januar 2019.

Med venlig hilsen

Rasmus Jarlov